

	1939—40	1940—41	1941—42
Ungdomshjem	38 313	42 018	58 140
Skolehjem	36 333	40 779	56 480
Børnehjem	22 000	25 000	25 000
Lærlingeplejehjem	8 000	8 300	18 040

Imidlertid har disse Raadighedssummer langt fra kunnet strække til til at imødekomme de berettigede, — for ikke at sige uafviselige — Krav om Bygningsforbedringer paa de forskellige Opdragelseshjem, idet Raadighedssummerne for Ungdomshjem, Skolehjem og Lærlingeplejehjem i stort Omfang er medgaaet til Dækning af almindelige Driftsudgifter. Staten har derfor ogsaa gentagne Gange gennem ekstraordinære Bevillinger maattet træde hjælpende til, hvor det drejede sig om Byggearbejder, som det maatte anses for uforsvarligt at udskyde, og som ikke kunde afholdes af de til Raadighed staaende Beløb.

Skønt der saaledes i Aarens Løb er blevet ofret ikke ubetydelige Summer til Bygnings- og Istandsættelsesarbejder paa en Række Opdragelseshjem, maa det erkendes, at Opdragelseshjemmenes Bygninger præges af, at de for langt den største Dels Vedkommende ikke oprindelig har været bestemt til at tjene det Formaal, hvortil de nu finder Anvendelse.

Dette Forhold har ogsaa Undersøgelsesudvalget haft sin Opmærksomhed henvendt paa, og det udtales i Udvalgets Betænkning, at de vanskelige økonomiske Kaar, som Børneforsorgen i en Aarrække har arbejdet under, ogsaa kan skyldes „at de af denne benyttede Opdragelseshjem i mange Tilfælde ikke er bygget til det Formaal, hvortil de nu anvendes, saaledes at Børneforsorgen er henvist til at faa det bedst mulige ud af de forhaandenværende Bygninger“.

Spørgsmaalet om de anerkendte private Opdragelseshjems Bygningsforhold har derfor naturligt været Genstand for Drøftelse under Forhandlingerne, og paa Grundlag af Oplysninger, der fra Overinspektionen for Børneforsorgen er stillet til Raadighed, har der været Enighed om, dels at Bygningerne ved en Række Hjem er i en saadan Forfatning, at de ikke kan siges at være forsvarlige til Anvendelse som Opdragelseshjem, dels at Flerparten af Hjemmene ikke af de Indtægter, som tilflyder dem, er i Stand til at foretage de Vedligeholdelser og Forbedringer, som er nødvendige, for at Bygningsforholdene kan betegnes som tidssvarende. Man kan i saa Henseende f. Eks. nævne, at der findes for faa Eneværelser, navnlig paa Hjem for vanskelige Børn. Desuden har Foreningen for Medarbejdere ved statsanerkendte Skole-, Ungdoms- og Fredehjem, der har haft Lejlighed til ved Repræsentanter at udtale sig under Forhandlingerne om de bygningsmæssige Forhold, anført, at Bygningsforholdene ogsaa set fra Medarbejdernes Standpunkt de fleste Steder er utilfredsstillende, hvilket bl. a. har givet sig Udslag derved, at Muligheden for Medarbejderne til at føre et Privatliv er stærkt begrænset.

For at raade Bod paa disse utilfredsstillende Forhold vil det efter Forhandlingsdeltagernes eenstemmige Opfattelse være absolut paakrævet, at man dels pr. Dato gør sig klart, hvor mange af de bestaaende Opdragelseshjem der maa siges at være af en saa lav Standard, at en gennemgribende Forbedring er paakrævet, og derefter snarest søger de paapegede Mangler afhjulpet, dels drager Omsorg for, at der gennem fleraarige Bevillinger tilvejebringes en fast Raadighedssum, der skal bringes til Anvendelse efter en af Forsorgen forud fastlagt Plan.